

զօրքով ուղարկեց Նախիջևանի վրայ: Նա պա-
 շարեց քաղաքն եւ կարողացաւ շուտով համո-
 զել բնակիչներին եւ օսմանեան զօրքին՝ առանց
 պատերազմի անձնատուր լինելու. հրատարա-
 կեց, որ ամէն մարդ կարող է խաղաղութեամբ
 ապրել կամ գնալ ուր կամենայ: Այս յայտ-
 նութեան վրայ փախստականները դարձան ի-
 րանց տեղերը: Շուտով ինքն Շահաբբաս Թաւ-
 րիզից մեկնեց Նախիջևան գալու, եւ ճանա-
 պարհին մտաւ Զուղայ, ուր նրան փառաւոր
 ընդունելութիւն արին Հայերն եւ երեք օր հիւր
 մնաց այնտեղ, ապա գնաց Նախիջևան եւ մի
 քանի օր այստեղ մնալուց յետոյ չուեց դէպ ի
 Երեւան, որի մէջ պատսպարուել էին Օսման-
 ցիներն եւ պատրաստուում էին պատերազմել:
 Պարսկական բանակը հաստատուեց Երեւանի
 մօտ եւ պաշարեց քաղաքը: Որովհետեւ բոլոր
 շրջակայ երկիրն իր իշխանութեան ներքոյ էր
 գրաւել եւ այդ երկիրը չէն էր եւ ամէն բա-
 րիքներով լի, հետեւաբար եւ բանակն առա-
 տութեան մէջ ծփում էր, ուստի եւ Շահաբ-
 բաս շատ չէր հոգում շուտով քաղաքն առ-
 նել, այլ իր զօրքի մեծ մասը զօրապետներով
 ուղարկեց օսմանեան իշխանութեան ներքոյ
 գտնուած ուրիշ քաղաքների եւ աւանների
 վրայ: Զօրքը սփռուեց Արարատեան, Կարինի,
 Բասենի, Շիրակի, Գանձակի, Արտազի եւ այլ
 կողմերն, եւ աւերելով, քանդելով, կողոպտե-
 լով, անհամար բազմութիւն ժողովրդեան քշեց
 բերաւ Թափեց Պարսից բանակն Երեւանի ա-